

**Наставно уметничко научно већу
Факултета примењених уметности**
Краља Петра 4,
Београд

Сенату Универзитета уметности у Београду
Косанчићев венац 29,
Београд

Комисија за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта кандидата
Ивана Јеремића „Човек у ери трансхуманизма и нових медија“ у
саставу:

ментор, Марко Лађушић, ред. професор ФПУ, Београд,
коментор, др Дивна Вуксановић, ред. професор ФДУ, Београд,
Горан Чпајак, ред. проф. Факултета примењених уметности,
Зоран Булајић, ред. проф. у пензији Факултета примењених уметности,
Др ум. Радош Антонијевић, ванр. проф. Факултета ликовних уметности.

ИЗВЕШТАЈ

Иван Јеремић, рођен је 1. маја 1979. године у Смедереву, Р Србија. Основну школу завршио је 1994. године, а средњу 1998.

2001. године уписује Вишу школу ликовних и примењених уметности, смер наставник ликовне културе, на којој је дипломирао 2004. године. Те исте године уписује другу годину Факултета примењених уметности, смер - Примењено вајарство. Дипломирао је 2008. године, стекавши звање дипломирани вајар примењеног вајарста.

2008. године постаје члан УЛУПДС, а у периоду од 2012. до 2017. године имао је статус самосталног уметника.

Од октобра 2014. године налази се на докторским студијама на Факултету примењених уметности Универзитета уметности у Београду, код ментора проф. Марка Лађушића. Правац истраживања му је филозофија медија као поетски део скулптуре.

2016. године постао члан Естетичког друштва Србије и Удружења грађана "Млади грашак" за уметност, културу, медије и друштвена питања.

Излагао је на пет самосталних и више групних изложби, био учесник на бројним ликовним колонијама и симпозијумима у Србији и иностранству.

У децембру 2016. године учествовао на годишњем скупу Естетичког друштва Србије "Ессе Homo Aestheticus".

У септембру 2017. године учествовао је на научном скупу "Медији и алтернатива" у организацији Естетичког друштва Србије, у Јагодини, Кончареву.

Од 2017. године ради као наставник ликовне културе у ОШ "Јован Јовановић Змај".

Добитник је бројних награда и признања.

Самосталне изложбе

- 2016. *Негатив*, Уметнички простор У10 (U10), Београд
- 2013. *Кретање II*, Отклон атеље, Београд
- 2011. *Кретање*, Мала галерија УЛУПУДС-а
- 2010. *Тежина, ослобађање, сан*, Центар за културу Смедерево
- 2009. *Тежина, ослобађање, сан*, Дом културе Студентски град

Награде и похвале (избор)

- 2016. I награда на XIV Међународном симпозијуму *Forma viva Makole 2016*, Маколе, Словенија
- 2016. Повеља, Камена колонија, Хармонија природе и духовности у београдском камену Керсантиту
- 2013. I награда за скулптуру, V Интернационална колонија камен у архитектури и уметности STONE EXPO, Крагујевац
- 2008. 35. Уметничка колонија Милешева, Пријепоље
- 2008. Позван као *перспективан млади ствараоц*, 35. Уметничка колонија Милешева, Пријепоље
- 2008. Специјална повеља за скулптуру, Ђурђевдански салон, Вршац

Колективне изложбе (избор)

- 2016. Пролећна изложба, Уметнички павиљон *Цвијета Зузорић*, Београд
- 2015. Изложба вајара Србије, Уметнички павиљон *Цвијета Зузорић*, Београд
- 2015. *Карика*, изложба скулптура, Галерија општине Врачар, Београд
- 2015. 47. Мајска изложба, *Реч*, Музеј примењених уметности, Београд

- 2014. Изложба цртежа учесника Интернационалне ликовне колоније *Тршић*, Kombank ARThol
- 2014. 46. Мајска изложба, *Рестарт*, Музеј примењених уметности, Београд
- 2013. *Путеви и трагови*, Мала галерија УЛУПУДС-а, Београд
- 2013. Пролећна изложба, Уметнички павиљон *Цвијета Зузорић*
- 2012. 44. Мајска изложба, *У шкрипцу*, Музеј примењених уметности, Београд
- 2012. Пролећна изложба, Уметнички павиљон *Цвијета Зузорић*
- 2012. Мајска изложба, Центар за културу Смедерево
- 2012. 11. Међународни бијенале уметности минијатуре, Културни центар Г. Милановац
- 2011. 43. Мајска изложба, Музеј примењених уметности, Београд
- 2010 и 2011. ЗД-АРТ, Мала галерија УЛУПУДС-а; Београд
- 2010, 2009 и 2008. Улична изложба, Територија, БЕЛЕФ, Београд
- 2010. *Профил*, изложба Одсека примењено вајарство, Галерија клуба ваздухопловства војске Србије, Земун
- 2010, 2008, 2007. Земунски салон, Уметничка галерија *Стара Капетанија*, Земун
- 2010. Ликовна колонија Милешева *избор из легата*, Уметнички павиљон *Цвијета Зузорић*
- 2010. Центар за културу Смедерево, Бијенале ликовних и примењених уметности
- 2008. Изложба радова студената поводом 60 год. од оснивања Факултета примењених Уметности, галерија Магацин, Београд
- 2008. Пролећна изложба, УЛУС, Уметнички павиљон *Цвијета Зузорић*
- 2008. Пролећна изложба, Уметничка галерија *Стара Капетанија*, Земун
- 2008. Центар за културу Смедерево, Бијенале ликовних и примењених уметности
- 2007. 14. београдска мини-арт сцена, галерија Сингидунум
- 2007. *Естетске варијације*, галерија Византија, клуб Маслеш, Београд
- 2006. 13. београдска мини-арт сцена, галерија Сингидунум

Реализовани пројекти у јавном простору (избор)

- 2016. XIV Међународни симпозијум *Forma viva Makole 2016*, Маколе, Словенија
- 2016. Симпозијум Скулптуре Меандер, Апатин
- 2015. II Интернационални Симпозијум уметности *Formio Fluvius*, Декани, Словенија
- 2007/2008/2015. II, III и X Уметничка колонија, Јасеново, Србија
- 2012. Камена колонија, Прилеп, Македонија
- 2008. Парк Института за ментално здравље, Београд
- 2008. Јавно предузеће Спортски центар *Олимп-Звездара*, парк
- 2007. Амбулантни парк ЗЦ "Свети Лука", Смедерево, Михајловац, биста др Томислава Цветковића

Предавања, учешће на трибинама (избор)

- 2017. Научни скуп: Медији и алтернатива у организацији Естетичког друштва Србије, Јагодина, Кончарево
- 2017. годишњем скупу Естетичког друштва Србије "Ессе Homo Aestheticus", Београд
- 2016. XIV Међународни симпозијум *Forma viva Makole 2016*, Маколе, Словенија
- 2016. Симпозијум Скулптуре Меандер, Апатин
- 2015. II Интернационални Симпозијум уметности *Formio Fluvius*, Декани, Словенија
- 2015. Миксер, регионални фестивал, *Black Box* – пројекат, Mikser House, Београд
- 2007/2008/2015. II, III и X Уметничка колонија, Јасеново, Србија
- 2008. и 2014. Тршић, Интернационална уметничка колонија *Тршић*
- 2012. Камена колонија, Прилеп, Македонија
- 2008, 2009 и 2010. Территорија, Уметничка колонија, Кикинда, БЕЛЕФ

- 2008. 35. Уметничка колонија Милешева, Пријеполје, позван као *перспективан млади ствараоц*
- 2006 и 2007. *Дани пешчара*, клесарска колонија, Бела Вода, Крушевац

Публикације – репродуковани радови и текстови из области уметности објављени у штампаним и електронским медијима (избор)

- 2017. Зборник радова Естетичког друштва Србије, "Алтернатива у медијски посредованом друштву"

Анализа докторског уметничког пројекта Ивана Јеремића „Човек у ери трансхуманизма и нових медија“

Докторанд Иван Јеремић је реализовао практични део докторског пројекта самосталном изложбом скулптура „Негатив“ у Уметничком простору У10 (U10) у Београду 2016 године.

Тематика изложбе је била дефинисана као визуални концепт представљања скулптура у синтези са текстуалним радом доктората на којем је радио. Скулптуре су биле постављене појединачно или у композицијама и имале су комуникацијску шему која је увезала простор галерије у једну целину. Радови су били реализовани у материјалу, (различитим врстама камена). И управо употреба тог материјала чини опозит критичког мишљења слике савременог друштва о којој аутор пише од почетка реализације докторског пројекта.

Иван Јеремић радове ствара и моделује кроз векторисане геометријски-дефинисане представе аутентичног симболичног писма које је сам створио као низ знакова артикулисаних у целине или су појединачно, издвојеним знаковима.

Радови постављени на под или зид уводе конзумента изложбе у просторну шему у којој сагледава ток уметничког процесуалног концепта. Сама реализација скулптура, рељефа или модуларних композиција је савршено измоделована и доведена до перфектно, професионалног нивоа, али избор камена, као материјала, не дозвољава индустријски осећај истог, те му управо тај материјал даје ванвременски израз. Са техничке стране не само да препознајемо перфектну обраду материјала него и иновативност у приступу,

моделацији у негативу што захтева врхунска извођачка знања. Иван није желео нити је имао разлога да напушта огромно властито искуство у реализацији скулптура.

Чврсто је одлучио да на темељима свог стварања може да разуме властито гледање на савремене токове цивилизацијске дехуманизације и као своју радну платформу нуди виталистичко искуство средине прошлог века у парарели са инвентивним језиком знакова, хиероглифа, који су лишени узора, изгледају као да припадају футуристичкој цивилизацији и да су „пропали“ у будућност.

Др ум. Јелена Марковић каже;“ уметнички избор, који је Иван начинио је пред нама; чврст и непоколебљив у материјалу реализације радова, а тиме и довољно субверзиван у савременом друштвеном и уметничком контексту. Свој пут ка уметничком језику, он остварује реверзибилним кретањем, у додиру са каменом, који обликује попут живе енергије воденог тока“. Наставља;“ствара радове изузетне сугестивности, који нас, донекле, подсећају на оно, што бисмо могли назвати савременим „крајпуташима“ или „стећцима“. То су данашњи „споменици човеку, који је на раскрсници, опомена“ или знак покрај пута о потенцијалном приближавању тренутка човековог (пре)станка постојања у здравој симбиози са сопственом природом и начелима“.

Иван сматра да „аутономија уметника“ је право на слободу, и у оквиру ње и на „побуну“ кроз различите субверзивне визуалне интерплетације његовог рада.

На свој рад гледа као вредност која је видљива и чулна, те као таква може да буди хумана гледишта у перцепцији посматрача и да га подсвесно присети да свет има духовну слојевитост, чулност и емоцију коју индивидуално мора да осети а не да добије готов садржај са јасним објашњењем и презентваном сликом представе као легитимном сервираном истином.

Теоријски део докторског уметничког пројекта је реализован у неколико повезаних целина; медији и ралност, Бењамин радни наслови, однос приватног и јавног у медијској култури, Фантомски свет телевизије Гинтера Андерса, пофилистарење и отуђење, трансхуманизам, ђи у скулптури.

Хипотезу рада је представио тврдњом да је глобални човек пороизвод мас медија. Тврди; „Сматрамо да је људско несвесно хибридизовано медијским поступком“. Скулптуру моделује у духу витализма и преводи је у скулптуру посмодерне.

Хуманистички активизам као став у стварању уметничког дела је циљ бављења овог рада. „Стереотип као човек данашњице, јесте индустријски медијски производ, је предмет нашег рад. Поступак је технолошки отишао толико далеко да се и седећи у фотељи може бити радник, производећи нову расу, религију глобалног човека.“

Методолошки оквир истраживања је интердисциплинарни, користе се извори из естетике, историје и теорије уметности, теорије медија и метода интерпретације.

Наводи да су Медији и реалност супротности те их пропусти кроз различите филтере и доноси веома јасне ставове на савремене околности у којима модеран човек егзистира.

„Античка визуална заоставштина је свакако у већој мери била под утицајем природних него технолошких сила. Доживљај тадашње технологије као „примитивне“, такође бисмо могли подвести под субјективност.

Специфичност времена, која бележи утицај нових медија као и трансхуманих експеримената ставља човека XXI века у положај жртве војно-технолошког отпада који се користи у сврху перфидног поробљавања човечанства у нову форму „Хакслијевског врлог новог света“ роба, тј. Глобалног човека“.

Докторанд истражује специфичности глобалног човека и износи сву природу утицаја медија на свакодневни живот и потврђује несагледиве последице по појединца, породицу и заједницу.

одлично је описао методологију убијања стварности и реалне перцепције простора.

Критички осврт на докторски уметнички пројекат

Докторанд Иван Јеремић је успео да свој веома богат вајарски опус у материјалу артикулише и јасну ангажовану уметничку поетику. Велики труд је уложио у сложену и веома захтевну продукцију уметничких дела, али тај резултат је био неминован јер је успео да усклади теоријску поставку свог рада са практичним планирањем рада на скулптури. Успео је да цео скулпторски опус сведе на јединство укупног, тј. радови су постали низ сродних визуалних форми које дају богатство садржаја и пулсирају снагом израза у свом материјалу као природном ресурсу са идејом коју је дуго разрађивао и уз помоћ редовне професорице др. Дивне Вуксановић доведе на веома висок теоријски ниво.

Оцена остварених резултата

Кандидат Иван Јеремиић је у потпуности остварио све циљеве и очекиване резултате истраживања докторског уметничког пројекта.

Реализацијом пројекта начињени су веома квалитетни радови високе уметничке и естетске вредности, а теоријски део рада је објаснио веома сложен контекст у којем модеран а како аутор наводи нови „глобални човек „ егзистира. Ангажованост текста је константа и на веома комплексан начин са доста аргумената је одговорио на постављене проблеме . Успео је да свој уметнички рад споји са хуманом моралном поставком и супростави глобалној економији и култури у којем се стварају обрасци пропасти модерног човека.

Закључак комисије

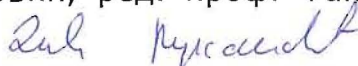
Комисија закључује да је докторанд Иван Јеремиић у практичном делу докторског уметничког пројекта успешно реализовао уметничке радове и тиме постигао веома висок уметнички резултат. У текстуалном делу рада је успео кроз веома широко истраживање материје да усклади постављене циљеве уметничког пројекта.

На основу укупне оцене докторског уметничког пројекта „Човек у ери трансхуманизма и нових медија“ кандидата Ивана Јеремиића, Комисија предлаже Наставно-научном већу Факултета примењених уметности у Београду да прихвати Извештај Комисије за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта, који би, затим Предлогом одлуке био достављен Сенату Универзитета уметности, на чијем заседању би се донела одлука о усвајању и кандидат упутио на усмену одбрану.

У Београду, 31.01.2018. године

Чланови комисије:

1. Марко Лађушић, ред. проф. Факултета примењених уметности у Београду, ментор

2. Др Дивна Вуксановић, ред. проф. Факултета драмских уметности у Београду, коментор

3. Горан Чпајак, ред. проф. Факултета примењених уметности

4. Зоран Булајић, ред. проф. у пензији Факултета примењених уметности

5. Др ум. Радош Антонијевић, ванр. проф. Факултета ликовних уметности